

mig staaer det som en positio Ret — ikke krænktes, vel at mærke ikke derved, at en offentlig Veil synker ned til at blive en privat Veil, men derved, at en offentlig Veil, som muligvis er den eneste Afgang til deres Eiendomme, aflaffes og sælges til Fremmede.

Brof: De Forhandlinger, der have fundet Sted om det Vædringsforslag, der i Dieblirket nærmest kræver Thingets Opmærksomhed, ville jo vistnok have ladet Thinget føle, at der er en vis Uklarhed tilstede i sidste Stykke af § 6, hvilket Stykke af Paragraphen Vædringsforslaget gaar ud paa at fjerne. Den hele Paragraph har stillet sig det Formaal, at skabe en lovlig Veil, ad hvilken en offentlig Veil kan blive nedlagt, og at hjælpe paa et Savn, som i saa Henseende i Dieblirket findes i vor Lovgivning, idet der ikke i denne indeholdes nogen Bestemmelse derom, hvoraf Følgen er den, at man, naar man ønsker en offentlig Veis Nedlæggelse, maa henvende sig til Indenrigsministeriet, hvis Svar saa kun kan blive, at Ministeriet, forsaavidt som ingen privat Interesse derved krænktes, og forsaavidt som de paagjældende Communer kunne blive enige, Intet kan have imod Veiens Nedlæggelse at erindre. Jeg troer, at det vil være meget hensigtsmæssigt, at der raades Bod paa dette Savn. Men hvad har dernæst det sidste Stykke af Paragraphen stillet sig som Formaal? Ja, den ærede Minister har i dette Dieblirk meget klart udtalt det. Man har frygtet for, at den Afgang, som den foregaaende Deel af § 6 giver til at faae en saadan offentlig Veil nedlagt, lettelig skulde kunne komme til at stride mod Enkeltes private Interesser, og at der muligt vilde kunne blive Tale om ved en af Sogneforstanderstabet tilraadet og af Amtsraadet og Amtmanden fattet Beslutning at nedlægge Veie, der maaffee afgave den eneste Afgang for en enkelt eller for flere Beboere af Communen til deres Gaarde. Det sidste Stykke af Paragraphen gaar derfor ud paa at bestemme, at, hvor en saadan Fare maatte være paasærde, der skulde det være den Paagjældende eller de Paagjældende tilladt at henvende sig til Domstolene og at søge disses Værn og Beskyttelse mod et saadant Misbrug. See vi

nærmere paa Slutningen af Paragraphen, omhandler den iøvrigt to forskellige Tilfælde. Det første er det, at der er taget en Beslutning om, at en Veil skal opføres paa Veiregulativet som offentlig, men at en eller flere Privatmænd formene, at den paagjældende Veil er deres private Veil og ingen offentlig Veil, og det udtales i Paragraphen, at de saa skulde kunne gaae til Domstolene for at faae dette Spørgsmaal afgjort. At nu en saadan Sag kan bringes for Domstolene, er ikke omtvisteligt; derom ere Alle enige, ogsaa de to ærede Landsthingsmænd, som have stillet Vædringsforslaget om at udelade Paragraphens sidste Stykke. Det er altsaa ikke denne Bestemmelse, som Vædringsforslaget egentlig har Noget at erindre imod, skjøndt de to ærede Landsthingsmænd mene — og deri er jeg enig med dem —, at en Bestemmelse om, at der i dette Tilfælde staaer Vedkommende Afgang aaben til Domstolene, er aldeles overflødig, idet det nemlig følger af vor Lovgivnings almindelige Regler, at den Private i et saadant Tilfælde kan værne om sin private Ret ved Domstolene. Derimod er det det andet Tilfælde, som det sidste Stykke af Paragraphen omhandler, imod hvilket Vædringsforslaget særligt er rettet. I dette andet Tilfælde gaaes der ud fra, at der er taget Beslutning om, at en Veil — det ærede Thing vil vide, at der er Tale om en offentlig Veil, — skal nedlægges, men at En eller Flere formene, at den dem tilkommende Færbjælsret derved krænktes, og det bestemmes da, at disse ligeledes skulde have Afgang til at gaae til Domstolene. Hvad er der nu altsaa her Spørgsmaal om? Er det om en paa en privat Adkomst støttet Afgang til Færbjælsret, at der er Spørgsmaal? Er det en privat Veil, som Vedkommende vilde gjøre gjældende, og vilde de paastaae, at Veien er deres private Veil? Nei, dette Tilfælde omhandles slet ikke i Paragraphen, og der er forsaavidt i ethvert Tilfælde en Lacune i den, saaledes som den er affattet. Det Tilfælde, at en Privatmand paastaaer, at den Veil, som man har besluttet at nedlægge, er hans private Veil, er slet ikke omtalt. Det Tilfælde derimod, som omtales i det sidste Stykke af § 6 — jeg tør troe, at jeg i denne min Opfattelse befinder mig i Overensstemmelse saavel med de